

De Vij-
zen-
eert,
e de
nerie-
e be-
doek
n in

Damrak werden ramen inge-
gooid en vernielingen aange-
richt. De demonstratie gisteren
werd begeleid door onder andere
agenten te paard, politiehelikop-
ter en arrestatieteam. De mobie-
le eenheid werd achter de hand
gehouden.

schijnlijk kunnen de Amerika-
nen Saddam Hoessein net als Bin
Laden niet eens te pakken krij-
gen."

Chandra Jankie is met haar
dochter Janita van negen uit
Hoofddorp gekomen. Ook zij is
geen Saddam-aanhanger, maar
geweld is geen oplossing. Ze he-

reactie. "Haantjesgedrag van
Bush, van wie een reactie wordt
verwacht na de aanslagen van 11
september. Hij schept een vijand-
beeld."

Overigens is Saddam volgens
kleine vrouw in de paarse jas 'net
zo'n verschrikkelijke man'.
"Platbombarderen is niet de op-

robeer het met sancties. Boven-
dien weet je nooit welke wapens
hij heeft."

Tegen half vijf, de meeste de-
monstranten zijn verdwenen,
stopt de muziek op het podium.
De bereden agenten verdwijnen.
Op het Damrak loopt een toerist
met een Amerikaanse vlag aan
een stok over zijn schouder.

geweld dwongen ze een mede-
werker de kluis te openen, waar-
na ze met een onbekend bedrag
vluchtten.

Vrijdagavond hadden twee
met vuurwapens bewapende
mannen met bivakmutsen de
kassa niet opengekregen in een
winkel aan de IJdoornlaan in
Noord. Ze vluchtten.

Fascinerend, zo'n bewegend stipje in de stad

JOOST VERMEULEN

AMSTERDAM - Het is donder-
dagochtend 12 uur, Claire is op
weg. Haar route gaat door de
Van Hallstraat. Ze maakt ver-
volgens een rondje door de
Staatsliedenbuurt om daarna,
gezien de snelheid waarmee
haar lichtje zich over het
scherm verplaatst, met bus 18
richting Centraal Station te rei-
zen. Vlak daarvoor verliest de
satelliet haar uit het oog. Claire
is ergens naar binnen gegaan
en daar blijft ze voorlopig zo
lijkt het.

"Of ze heeft haar zender uit-
gedaan," vertelt Esther Polak.
Ze is de initiatiefneemster van
het project *Amsterdam-
REALTIME, dagboek in sporen*,
waarin Claire een van de deel-
nemers is.

"Het idee voor een kunst-
werk gebaseerd op de sporen
die mensen achterlaten, is ont-
staan toen ik van de zomer met
vrienden aan het zeilen was. Zij
hadden aan boord zo'n GPS-
systeem, waarop je steeds kunt

zien waar je bent. Het grappige
was, dat onze boot een heel re-
gelmatig spoor van zigzagstre-
pen op de kaart achterliet. Dat
beeld van een kaart waarop
mensen hun sporen zichtbaar
achterlaten, liet mij niet meer
los. En toen ik vlak daarna las
dat het Amsterdamse archief
een tentoonstelling ging orga-
niseren over Amsterdamse
kaarten, wist ik het gelijk. Ik
wilde een elektronische kaart
die gaandeweg ontstaat door
de manier waarop mensen zich
in die stad verplaatsen."

Polak heeft haar plan uitein-
delijk samen met de kunste-
naar Jeroen Kee en De Waag
uitgevoerd. Achter in de ten-
toonstellingshal van het ar-
chief in de Tolstraat is het re-
sultaat tot 1 december dage-
lijks te zien. Op een groot zwart
scherm zijn van minuut tot mi-
nuut de bewegingen te volgen
van tien Amsterdammers die
in die week met een zender zijn
uitgerust. Je ziet precies hoe ze
zich door de stad voortbewe-
gen. Het mooie van dit voort-

durend veranderende beeld is
dat toch steeds de contouren
van de stad zichtbaar worden.
Blijkbaar zit het stratenpa-
troon van de stad heel logisch
in elkaar.

Polak: "Het is zo dat als men-
sen zich door de stad verplaat-
sen, ze dat bijna automatisch
volgens bepaalde patronen
doen. De meeste mensen zoe-
ken zo snel mogelijk een van de
radialen, de Rozengracht, Vij-
zelstraat, Haarlemmerstraat,
Utrechtsestraat en de verleng-
den daarvan, op. En wie van
oost naar west wil of omge-
keerd, maakt vrijwel automa-
tisch gebruik van de binnen-
ring, de Singelgracht, Van
Baerlestraat of als men met de
auto is, de rondweg. Er zijn
maar heel weinig mensen die
kris kras door de stad reizen."

Het is fascinerend een tijdje
naar deze steeds veranderende
kaart van de stad te staren:
waarheen is Bill op weg, wat
doet Hans daar in de omgeving
van de Dam. En wie is die
naamloze fietser in Zuid? Het

aardige van het systeem is bo-
vendien dat wanneer een tra-
ject vaker gevolgd wordt, de
lijn op de kaart steeds roder
wordt.

Op deze donderdagmiddag
valt op dat er heel veel activi-
teit is in Oost. In dat deel van
de stad is er een grote rode vlek
te zien op de kaart. Jeroen Kee,
die op deze middag de infor-
matiestand bij de kaart be-
mant, denkt dat het hier be-
zoek aan Artis betreft, het is
immers herfstvakantie en mis-
chien lopen er op dat moment
wel twee met een zender uitge-
ruste mensen tegelijk door de
dierentuin.

Het beeld dat in de Tolstraat
te zien is, wordt elke dag op-
nieuw opgebouwd, maar alle
gegevens worden wel opgesla-
gen, zodat aan het einde van de
tentoonstelling een volledig
beeld gepresenteerd kan wor-
den van alle bewegingen. En
alle deelnemers krijgen na af-
loop van de week waarin ze
hebben deel genomen een
print waarop al hun routes

door de stad staan afgebeeld.
Die prints worden ook op de
tentoonstelling bewaard en
vormen zo uiteindelijk een ar-
chief.

"We hebben," al dus de initi-
atiefnemers, "ervoor gekozen
de deelnemers steeds maar een
week te volgen. Op die manier
krijg je namelijk meer variatie
in je beeld. En we hebben ook
er op gelet dat er zowel mensen
tussen zitten die zich voorna-
melijk per auto verplaatsen als
fietzers en wandelaars."

Het aantal vrijwilligers was
meer dan voldoende. Blijkbaar
is er als het om kunst gaat geen
angst voor een big-brotheref-
fect. En de meeste mensen zet-
ten de zender ook vrijwel nooit
uit - wat ze wel kunnen.

*AmsterdamREALTIME, dagboek in
sporen, als onderdeel van de ten-
toonstelling kaarten van AMSTER-
DAM 1866'2002 tot 1 december
te zien in de tentoonstellings-
zaal van het archief van Amster-
dam in de Tolstraat 129. Het
project is ook te volgen via de
website www.realtime.waag.org*

in cafés en

den uitstak en zomaar op zijn
accordeon mee begon te spelen.
'Wat maak je me nou', riep hij.
Maar hij zag wel wat in me,

Achtervolgde
rijdt Amstel in